

የያዕቆብ መልዕክት

የጥናት መምሪያና ማብራሪያ

በ የሕይወት እንጀራ አገልግሎት ተጽፎ የተዘጋጀ

አማርኛ

Bible

እንኳን ወደ የያዕቆብ መልዕክት ጥናት በደንና መጡ!

ይህ የጥናት መጽሐፍ የተዘጋጀው የእግዚአብሔርን ቃል በጥልቀት ለመመርመርና በዕለት ተዕለት ሕይወት ውስጥ ተግባራዊ ለማድረግ ለሚፈልጉ አማኞች ሁሉ እንዲሆን ታስቦ ነው። የዝግጅቱ ዋና ዓላማ ውስብስብ የሆኑ የመጽሐፍ ቅዱስ እውነቶችን በቀላልና ግልጽ በሆነ መንገድ በማቅረብ፣ አማኞች በመንፈሳዊ ዕውቀትና በሕይወት ተሞክሮ እንዲያድጉ መርዳት ነው።

በዚህ ዲጂታል ዘመን የእግዚአብሔርን ቃል በየትኛውም ሥፍራና ጊዜ በቀላሉ ማግኘት እንዲቻል፣ ይህ መጽሐፍ ለሞባይል መተግበሪያዎችና ለተለያዩ የማኅበራዊ ሚዲያ ገጾች በሚመች መልኩ ተቀናጅቷል። በተለይም በአማርኛ ቋንቋ ጥልቅ የሆኑ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናቶችን ለሚፈልጉ ወገኖች እንደ ትልቅ ግብዓት ሆኖ ያገለግላል።

ወደዚህ የያዕቆብ መልዕክት ጥልቅ ጥናት ሲገቡ፣ እምነትዎ በተግባር የሚገለጥበትንና ሕይወትዎ የሚለወጥበትን ሰማያዊ ጥበብ እንደሚያገኙ ሙሉ እምነት አለን። ጌታ በቃሉ በኩል ይናገራችሁ።

ለግል ጥናት፣ ለቤተሰብ አምልኮ ወይም በቡድን ለሚደረግ የቃል ውይይት እንዲመች ተደርጎ የተዘጋጀው ይህ መጽሐፍ፣ እውነትን ለሚጠሙና ነፃነትን ለሚናፍቁ ሁሉ የተበረከተ ነጻ ስጦታ ነው። ቃሉን ስታጠኑ የጌታ ጸጋ በልባችሁ ይብራ፤ መንፈስ ቅዱስ ደግሞ ከእውነት ወደ እውነት እየመራችሁ ለክብሩ ያብቃችሁ።

ስለ አገልግሎታችን፦ የሕይወት እንጀራ አገልግሎት የእግዚአብሔርን ቃል እውነት ሁሉም ሰው ሊረዳው በሚችል ቀላልና ማራኪ አቀራረብ ለማድረስ የሚሠራ የወንጌል አገልግሎት ነው።

በነጻ የተሰጠ! ለሽያጭ የማይውል!!!

የደብዳቤ

መልዕክት

የጥናት መመሪያና ማብራሪያ

አማርኛ

Ethiopia

Copyright © 2026, የቅጂ መብት ባለቤት፡- © 2026 የሕይወት እንጀራ አገልግሎት (Yehiwot Enjera Ministry) የአጠቃቀም ፈቃድ፡- ይህ የጥናት መጽሐፍ የእግዚአብሔር ቃል ለሁሉም በነጻ እንዲደርስ ታስቦ የተዘጋጀ ነው። በመሆኑም የሚከተሉትን መመሪያዎች በመከተል በነጻነት መጠቀም ይቻላል፡- የምንጭ ምስክርነት፡- ይህንን ጽሑፍ በማንኛውም መድረክ ሲጠቀሙ ወይም ሲያሰራጩ የይዘቱን ምንጭ (የሕይወት እንጀራ አገልግሎት) መጥቀስ ይኖርብዎታል። ለሽያጭ ያልቀረበ፡- ይህንን የጥናት መጽሐፍ ለማንኛውም ዓይነት የንግድ ሥራ ወይም ገቢ ለማግኘት መጠቀም በጥብቅ የተከለከለ ነው። ይዘቱን አለመለወጥ፡- የመጽሐፉን ይዘት ሳይለውጡ፣ ሳይጨምሩ ወይም ሳይቀንሱ እንዳለ ለሌሎች ማጋራት፣ ፕሪንት ማድረግና አባዝቶ ማሰራጨት ይቻላል። "...በነጻ የተቀበላችሁትንም በነጻ ስጡ።" (ማቴ 10፡8) በሚለው መለኮታዊ መመሪያ መሠረት፣ ይህ የጥናት መመሪያ ለወንጌል አገልግሎትና ለቅዱሳን መታነጽ በነጻ እንዲሠራ ተፈቅዷል።

<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

You may not use this work for commercial purposes. You may adapt and add to this work. You must keep the copyright and credits for authors, illustrators, etc.

የያዕቆብ መልዕክት ጥልቅ ጥናት፡ ታሪካዊ፣ ዳራዊ እና ሥነ-መለኮታዊ ትንተና

በአዲስ ኪዳን ውስጥ ከሚገኙት ሃያ ሰባት መጻሕፍት መካከል የያዕቆብ መልዕክት በተግባራዊ ክርስትና ላይ ባለው ጠንካራ አቋም እና በሥነ-ጽሑፋዊ ይዘቱ ልዩ ቦታ ይይዛል። ይህ ጥናት የመጽሐፉን ታሪካዊ አመጣጥ፣ የጸሐፊውን ማንነት፣ የተጻፈበትን ዓላማ እና በውስጡ የያዛቸውን ጥልቅ ሥነ-መለኮታዊ ትምህርቶች በዝርዝር ይተነትናል። ጥናቱ እያንዳንዱን ምዕራፍ እና ቁጥር መሠረት በማድረግ፣ ለንባብ በሚመች መልኩ በሃሳብ ተከፋፍሎ የቀረበ ሲሆን፣ በእያንዳንዱ ክፍል ስር ሰፊ ምልከታና ትርጓሜ እንዲሁም ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች ተካተዋል።

ታሪክ ዳራ እና መግቢያ

የያዕቆብ መልዕክት በአዲስ ኪዳን ውስጥ "ጠቅላላ መልዕክቶች" (General Epistles) ተብለው ከሚጠሩት መጻሕፍት አንዱ ነው። ይህ ስያሜ የተሰጠው መልዕክቱ ለአንድ የተወሰነ የአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ሳይሆን በመላው ዓለም ለተበተኑ አማኞች የተጻፈ በመሆኑ ነው። መጽሐፉ በይዘቱ ከብሉይ ኪዳን የጥበብ መጻሕፍት (ለምሳሌ ምሳሌ እና መክብብ) ጋር በእጅጉ የሚመሳሰል ሲሆን፣ በአዲስ ኪዳን ውስጥም "የአዲስ ኪዳን ምሳሌ" በሚል መጠሪያ ይታወቃል።

የደራሲው ማንነት እና የታሪክ ምስክርነት

ስለ መልዕክቱ ደራሲ በሚነሳበት ጊዜ አራት ያዕቆብ የሚባሉ ሰዎች በአዲስ ኪዳን ውስጥ መጠቀሳቸውን እናያለን። እነርሱም የዙብዴዎስ ልጅ ያዕቆብ፣ የእልፍዮስ ልጅ ያዕቆብ፣ የይሁዳ አባት ያዕቆብ እና የጌታ ወንድም ያዕቆብ ናቸው። ይሁን እንጂ የዙብዴዎስ ልጅ ያዕቆብ በ 44 ዓ.ም. በሄሮድስ አግሪጳ እጅ በመገደሉ መልዕክቱን ሊጽፍ እንደማይችል ይታመናል። አብዛኞቹ የቤተ ክርስቲያን አባቶች እና ዘመናዊ ምሁራን መልዕክቱን የጻፈው የኢየሱስ ክርስቶስ ግማሽ ወንድም የሆነውና በኢየሩሳሌም ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ዋነኛ መሪ የነበረው ያዕቆብ እንደሆነ ይስማማሉ።

ይህ ያዕቆብ በጌታ ምድራዊ አገልግሎት ወቅት ባያምንም፤ ከጌታ ትንሣኤ በኋላ ግን ኢየሱስ በግል ተገልጦለት ወደ እምነት መምጣቱን ሐዋርያው ጳውሎስ ይመስክራል (1 ቆሮ 15:7)። ያዕቆብ በኢየሩሳሌም ቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንደ "አምድ" ተቆጥሮ ያገለገለ ሲሆን፤ በ 49 ዓ.ም. በተደረገው የኢየሩሳሌም ጉባኤ ላይም የመዝጊያ ንግግር በማድረግ የአሕዛብ አማኞች ከሕግ ነጻ መሆናቸውን አረጋግጧል። ታሪካዊው ዮሴፍስ እንደዘገበው ያዕቆብ በ 62 ዓ.ም. በድንጋይ ተወግሮ ሰማዕት ሆኗል።

የተጻፈበት ዘመን እና ተደራሲያን

የመልዕክቱ የተጻፈበት ዘመን በሥነ-መለኮት ምሁራን መካከል አከራካሪ ቢሆንም፤ አብዛኞቹ ማስረጃዎች መልዕክቱ ቀደም ብሎ ማለትም በ 44 እና 49 ዓ.ም. መካከል እንደተጻፈ ያመለክታሉ። ይህ ሁኔታ መልዕክቱን ከአዲስ ኪዳን መጻሕፍት ሁሉ ቀዳሚ ያደርገዋል። መልዕክቱ የተላከው "በመበተን ላሉት ለአሥራ ሁለቱ ነገዶች" ነው። ይህ አገላለጽ በመጀመሪያ ደረጃ በስደት ምክንያት ከኢየሩሳሌም ውጭ የተበተኑ አይሁዳውያን ክርስቲያኖችን የሚያመለክት ሲሆን፤ በሰፊው ትርጓሜው ግን በመላው ዓለም የሚኖሩትን አዲሱን የእግዚአብሔር ሕዝብ (ቤተ ክርስቲያንን) ይወክላል።

ይህንን እጅግ ጥልቅና ሕያው መልዕክት የጻፈው ራሱ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ወንድም የሆነው ያዕቆብ ነው። ያዕቆብ በኢየሩሳሌም በነበረችው ቀደምት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንደ ምስሶ የሚታይ ታላቅ መሪና የእግዚአብሔር ሰው ነበር። ምንም እንኳን የኢየሱስ ወንድም ቢሆንም በመልዕክቱ መጀመሪያ ላይ ራሱን "የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስ ባሪያ" ብሎ በመጥራት ታላቅ ትህትናን አስተምሮናል። በወቅቱ የነበሩ ክርስቲያኖችም በከፍተኛ አክብሮትና ፍቅር ይመለከቱት ነበርና ቃሉን ለመስማት ጆሯቸውን በደስታ ይሰጡት ነበር።

ይህ መልዕክት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ካሉ መጻሕፍት ሁሉ በጊዜ ቀመር እጅግ ቀደምት ከሚባሉት አንዱ ተደርጎ ይወሰዳል። የተጻፈበትም ዘመን በግምት ከ44 እስከ 49 ዓ.ም. ባለው ጊዜ ውስጥ ሲሆን የጽሕፈቱም ሥፍራ የክርስትና እምነት መነሻ በሆነችው በኢየሩሳሌም ከተማ ነው። ደራሲው ያዕቆብ መልዕክቱን የላከው በተለያዩ አገራት ተበታትነው ለሚገኙት "ለአሥራ ሁለቱ ነገዶች" ወይም አይሁዳውያን ክርስቲያኖች ነው።

እነዚህ አማኞች በተለያዩ ፈተናዎችና ስደቶች ውስጥ ያልፉ ስለነበር ይህ ቃል የሚያጽናናቸውና በእምነታቸው እንዲጸኑ የሚያበረታታቸው ሆኖ ተዘጋጅቷል።

የመልዕክቱ ዋነኛ ጭብጥና ማዕከላዊ ነጥብ "በሥራ የሚገለጥ እውነተኛ እምነት" የሚል ነው። ያዕቆብ እምነት በልብ ውስጥ ብቻ ተቀብሮ የሚቀር ሳይሆን በዕለት ተዕለት ኑሮና በተግባር መታየት እንዳለበት አጥብቆ ያስተምራል። የአጻጻፍ ዘይቤው በብሉይ ኪዳን ካለው የጥበብ ሥነ-ጽሑፍ በተለይም እንደ ምሳሌ መጽሐፍ ካሉ ትምህርቶች ጋር በእጅጉ ይመሳሰላል። ልክ እንደ ስብከት በቀጥታ ወደ ሕሊና የሚደርስና ሕይወትን የሚፈታተን ጥበብ የተሞላበት መመሪያ ሆኖ ቀርቧል።

ምዕራፍ 1

ያዕቆብ 1:1፡ ሰላምታ እና ማንነት

ምልከታ እና ትርጓሜ

በዚህ የመጀመሪያው ቁጥር ላይ ያዕቆብ ራሱን የሚያስተዋውቅበት መንገድ እጅግ አስደናቂና ለሁላችንም ጥልቅ ትምህርት የሚሰጥ ነው። ምንም እንኳን ያዕቆብ በሥጋ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ወንድም ቢሆንም ራሱን የጠራው ግን "የእግዚአብሔርና የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስ ባሪያ" በማለት ነው። ይህ አገላለጽ የያዕቆብን መንፈሳዊ ብስለትና ትህትና በግልጽ ያሳየናል። በወቅቱ በኢየሩሳሌም ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ከፍተኛ ተሰማኝነት የነበረውና እንደ ምሰሶ የሚታይ መሪ ሆኖ ሳለ የሥጋ ዝምድናውን ሳይሆን ለአምላኩ ያለውን ፍጹም ተገዥነት ማስቀደሙ ለሁላችንም ታላቅ ምሳሌ ነው።

ይህንን ሁኔታ በምሳሌ ለማስረዳት ያህል በአንድ ታላቅ ግዛት ውስጥ ያለን አንድ የንጉሥ ልጅ ብናስብ እርሱ ራሱን በልዑልነቱ ወይም በሥልጣኑ ከመጥራት ይልቅ የንጉሡ ታማኝ አገልጋይ ተብሎ መጠራትን ቢመርጥ ምን ያህል ለንጉሡ ክብር እንደሚሰጥና ራሱን ዝቅ እንደሚያደርግ ያሳያል። ያዕቆብም ያደረገው በትክክል ይህንን ነው። የጌታ ወንድም መሆኑን እንደ መመኪያ ሳይጠቀምበት ይልቁንም ለኢየሱስ ክርስቶስ ጌትነት ራሱን አሳልፎ የሰጠ መሆኑን በማወጅ አገልግሎቱን ጀመረ። ይህ ደግሞ እውነተኛ ክርስትና የሚጀምረው ራስን ዝቅ በማድረግና ለክርስቶስ ሉዓላዊነት በመገዛት መሆኑን ያስገነዝበናል።

መልዕክቱ የተጻፈላቸው ወገኖች ደግሞ "በመበተን ያሉ አሥራ ሁለቱ ነገዶች" ተብለው ተገልጠዋል። ይህ አገላለጽ በወቅቱ በስደትና በልዩ ልዩ ምክንያቶች ከአገራቸው ወጥተው በተለያዩ የዓለም ክፍሎች የሚኖሩ አይሁዳውያን ክርስቲያኖችን የሚያመለክት ነው። ያዕቆብ እነዚህን አማኞች "ሰላም ለእናንተ ይሁን" በማለት ሰላምታ ያቀርብላቸዋል። ይህም በወቅቱ በነበረው የግሪክ ባሕል የተለመደ ሰላምታ ቢሆንም በመንፈሳዊ ይዘቱ ግን በፈተናና በስደት ውስጥ ላሉት አማኞች ትልቅ መጽናናትንና ደስታን የሚጭር ነው። እኛም ዛሬ በዚህ ዓለም ውስጥ ስንኖር እንደ እንግዶችና መጽተኞች ብንቆጠርም የሰማያዊው መንግሥት ዜጎች መሆናችንንና የእግዚአብሔር ጥበቃ እንደማይለየን ይህ ቃል ያረጋግጥናል።

በአጠቃላይ ይህ የመጀመሪያ ቁጥር ስለ ማንነታችንና ስለ አገልግሎታችን መሠረታዊ ግንዛቤን ይሰጠናል። እግዚአብሔርን ማገልገል ማለት ትልቅ ሥልጣን ወይም ስም መፈለግ ሳይሆን እንደ የዕቆብ ራስን ዝቅ አድርጎ ለጌታ ፈቃድ መታዘዝ ነው። እንዲሁም በየትኛውም አስቸጋሪ ሁኔታ ውስጥ ብንሆንም የእግዚአብሔር ሰላምታና ጸጋ ከእኛ ጋር መሆኑን ማስተዋል ይገባናል። ይህ የዕቆብ ትህትናና ለአምላኩ ያለው ፍጹም ታማኝነት ለተከታዮቹ ክፍሎችና ለሚሰጣቸው ጥልቅ ትምህርቶች እንደ መከፈቻ ሆኖ ያገለግላል።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ያዕቆብ ራሱን "የጌታ ወንድም" ሳይሆን "ባሪያ" ብሎ መጥራቱ ስለ ትሕትና ምን ያስተምረናል?

በዛሬው ዘመን ያለን ክርስቲያኖች ራሳችንን እንደ እግዚአብሔር ባሪያ አድርገን የምናስብባቸው መንገዶች ምንድን ናቸው?

"በመበተን መኖር" ለአንድ አማኝ ያለው መንፈሳዊ ትርጉም ምንድን ነው?

ያዕቆብ ለኢየሱስ የሰጠው ሙሉ ስም (ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ) ስለ ክርስቶስ አምላክነት ምን ይነግረናል?

በሕይወታችን ውስጥ የምንመካባቸውን ሥጋዊ ዝምድናዎች ወይም ጥቅሞች ለጌታ ስንል እንዴት ዝቅ ማድረግ እንችላለን?

የመበተን ሕይወት ለወንጌል መስፋፋት የነበረው አስተዋጽኦ ምን ይመስላል?

በመከራ ውስጥ ላሉ አማኞች "ሰላምታ" ማቅረብ ለምን አስፈላጊ ሆነ?

"ባሪያ" የሚለው ቃል ከነጻነት ጋር ያለውን ግንኙነት እንዴት ትረዳለህ?

ያዕቆብ ራሱን ከእግዚአብሔርና ከክርስቶስ ጋር እኩል አገልጋይ አድርጎ ማቅረቡ ምን ያሳያል?

የአሥራ ሁለቱ ነገዶች ታሪክ ዛሬ ለቤተ ክርስቲያን አንድነት የሚሰጠው ትምህርት ምንድን ነው?

**ያዕቆብ 1:2-12፡ መከራ፣ ጥበብ እና እምነት
ምልከታ እና ትርጓሜ**

ያዕቆብ በትምህርቱ መጀመሪያ ላይ የሚያነሳው ሐሳብ ለሥጋዊ አእምሮ ግራ የሚያጋባ ሊመስል ይችላል። ልዩ ልዩ ፈተና ሲደርስባችሁ እንደ ሙሉ ደስታ ቁጠሩት ይለናል። ይህ ማለት ግን ፈተናው በራሱ ደስ የሚያሰኝ ነው ማለት ሳይሆን ፈተናው የሚሠራው ሥራ ታላቅ ስለሆነ ነው። የእምነታችን መፈተን ትዕግሥትንና ጽናትን እንደሚሠራ ያዕቆብ ያስገነዝበናል። ልክ እንደ አትሌት ሊታላቅ ውድድር ራሱን ለማዘጋጀት ብርቱ ልምምድ እንደሚያደርግ ሁሉ እኛም በመንፈሳዊ ሕይወታችን እንድንበስልና እንድንጠነክር ፈተናዎች እንደ ማሰልጠኛ ያገለግሉናል። ጽናትም ሥራውን ሲፈጽም በሁለንተናችን የበሰልንና ምንም የማይጎድለን ክርስቲያኖች እንሆናለን።

በእነዚህ ፈተናዎች መካከል ስናልፍ ምን ማድረግ እንዳለብን ግራ ሲገባን ደግሞ መፍትሔው ጥበብን መለመን እንደሆነ ቃሉ ይነግረናል። እግዚአብሔር ጥበብን ለሚለምኑት ሁሉ በልግስና የሚሰጥና የማይነቅፍ አባት ነው። ነገር ግን ስንለምን ያለ ምንም ጥርጣሬ በእምነት ሊሆን ይገባል። የሚጠራጠር ሰው በነፋስ እንደሚገፋና እንደሚናወጥ የባሕር ማዕበል ነው። ሁለት ሐሳብ ያለው ሰው በሁለንተናው ያልተረጋጋ በመሆኑ ከጌታ ዘንድ አንዳች ለማግኘት ይቸገራል። ስለዚህ በፈተና ውስጥ ሆነን ወደ እግዚአብሔር ስንቀርብ እርሱ እንደሚረዳንና እንደሚያበረታን ሙሉ በሙሉ አምነን ሊሆን ይገባል።

ያዕቆብ በመቀጠል በድህነትና በሀብት መካከል ስላለው ልዩነት መንፈሳዊ ትንታኔ ይሰጣል። ዝቅ ያለው ወንድም በከፍታው፥ ባለጠጋውም በውርደቱ እንዲመካ ይመክራል። ይህ ማለት እውነተኛው ከብራችን ያለው በምድራዊ ሀብት ሳይሆን በእግዚአብሔር ፊት ባለን ማንነት ላይ ነው። የዚህ ዓለም ሀብት ልክ እንደ ሣር አበባ ነው፤ ፀሐይ ስትወጣ ሣር ይደርቃል፤ አበባውም ይረግፋል፤ ውበቱም ይጠፋል። ነገር ግን በእግዚአብሔር ቃል ላይ የተመሠረተ ሕይወት ሁልጊዜ የጸና ነው። ስለዚህ ትኩረታችን ሊሆን የሚገባው ከሚያልፈው የዓለም ክብር ይልቅ በማያልፈው ሰማያዊ ጸጋ ላይ መሆን አለበት።

በመጨረሻም በፈተና የሚጸና ሰው የተባረከ መሆኑን ያዕቆብ ይናገራል። ፈተናን በትዕግሥት ተቋቁሞ ካለፈ በኋላ ጌታ ለሚወዱት ተስፋ የሰጣቸውን የሕይወትን አክሊል ይቀበላል። ይህ አክሊል የድላችንና የእውነተኛው ተጋድሎአችን ዋጋ ነው። በምድር ላይ የምናልፍባቸው መከራዎችና ሥቃዮች ሁሉ ከሚጠበቀን ታላቅ ክብር ጋር ሲነጻጸሩ እጅግ ጥቂት ናቸው። ስለዚህ ዛሬ የምናልፍባቸው ፈተናዎች ለእግዚአብሔር ያለንን ፍቅር የምናሳይባቸውና ለሰማያዊው ሽልማት የምንዘጋጅባቸው መሆናቸውን አውቀን በታላቅ ተስፋ ልንጸና ይገባል።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

መከራን "እንደ ሙሉ ደስታ" መቁጠር በተግባር እንዴት ይቻላል?

የእምነት መፈተን ትዕግሥትን የሚሠራው በምን ዓይነት ሂደት ነው?

ያዕቆብ "ፍጹምና ምሉዕ" ሲል ምን ማለቱ ነው?

በመከራ ወቅት ለምን ለየት ያለ "ጥበብ" ያስፈልገናል?

"ሁለት ሃሳብ ያለው ሰው" (double-minded) የሚለውን ያዕቆብ ለምን ተጠቀመ?

እግዚአብሔር ጥበብን "ሳይነቅፍ" ይሰጣል ሲባል ምን ማለት ነው?

ሁበት እንደ ሣር አበባ ይረግፋል የሚለው ማስጠንቀቂያ ለዘመናችን ባለጠንች ያለው መልዕክት ምንድን ነው?

አንድ አማኝ ሳይጠራጠር ለመለመን እንዴት ራሱን ማዘጋጀት ይችላል?

ድሀው ክርስቲያን በከፍታው እንዲመካ የተባለው ለምንድን ነው?

ፈተናን የሚታገሥ ሰው የሚቀበለው "የሕይወት አክሊል" ትርጉሙ ምንድን ነው?

ባለጠጋው በውርደቱ መመካት ያለበት ለምንድን ነው?

የኢዮብ ታሪክ በዚህ ክፍል ካለው ትምህርት ጋር እንዴት ይያያዛል?

ያዕቆብ 1:13-18፡ የፈተና ምንጭ እና የእግዚአብሔር በጎነት

ምልከታ እና ትርጓሜ

ያዕቆብ በዚህ ክፍል ውስጥ እጅግ ወሳኝና ጥንቃቄ የሚሻ መንፈሳዊ ትምህርት ያስተምረናል። ማንም ሲፈተን "በእግዚአብሔር እፈተናለሁ" ማለት እንደሌለበት በጥብቅ ያሳስባል። እግዚአብሔር ቅዱስ ስለሆነ በክፉ አይፈተንም፤ እርሱ ደግሞ ማንንም ለክፉት አይፈትንም። ብዙ ጊዜ ሰዎች በሕይወታቸው ውድቀት ሲገጥማቸው ወይም ለኃጢአት የሚገፋፋ ስሜት ሲሰማቸው እግዚአብሔርን ወይም ሁኔታዎችን ተጠያቂ ማድረግ ይቀላቸዋል። ነገር ግን እውነተኛው የፈተና ምንጭ ከውጭ ሳይሆን ከውስጣችን የሚመነጭ መሆኑን ቃሉ በግልጽ ያስረዳናል። እያንዳንዱ ሰው በገዛ ምኞቱ ሲሳብና ሲታለል ይፈተናል።

ይህንን የፈተና ሂደት ይበልጥ ለመረዳት አንድ ዓሳ አጥማጅ የሚጠቀምበትን መንጠቆ እንደ ምሳሌ መመልከት ይቻላል። ዓሳው በመንጠቆው ላይ ያለውን ማጥመጃ (ምግብ) አይቶ ይሳባል፤ ነገር ግን ያንን ማጥመጃ ሲውጥ በውስጡ የሞት መንጠቆ እንዳለ አያስተውልም። ምኞታችንም ልክ እንደዚሁ ናት፤ አንዴ በክፉ ሐሳብ ከተሳበንና ያ ምኞት በልባችን ውስጥ ከፀነሰ ኃጢአትን ይወልዳል። ኃጢአት ደግሞ ካደገችና ከተፈጸመች በኋላ መጨረሻዋ ሞት ነው። ስለዚህ የኃጢአት መጀመሪያው ድርጊቱ ሳይሆን በልባችን የምናስተናግደውና የምንሳብበት ክፉ ምኞት መሆኑን አውቀን ልባችንን በንቃት መጠበቅ ይኖርብናል።

በሌላ በኩል ያዕቆብ ስለ እግዚአብሔር እውነተኛ ማንነትና ስለማይለወጥ በጎነቱ ይነግረናል። እግዚአብሔር የክፉ ፈተና ምንጭ ሳይሆን የሁሉም "በጎ ስጦታና ፍጹም በረከት" ምንጭ ነው። እርሱ "የብርሃናት አባት" ተብሎ ተጠርቷል። በዚህ ምድር ላይ ያሉ ብርሃናት (እንደ ፀሐይና ጨረቃ) በመዘራቸው ምክንያት ጥላ ያርፋል፤ ብርሃናቸውም ይለዋወጣል። እግዚአብሔር ግን በእርሱ ዘንድ መለወጥ ወይም በመዞር የሚመጣ ጥላ የሌለበት ፍጹም ብርሃን ነው። ይህ ማለት እግዚአብሔር ዛሬም ነገም ሁልጊዜ መልካም ነው፤ ለልጆቹም የሚያስበው በጎ ነገርን ብቻ ነው።

እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን ታላቅ ፍቅር የገለጠው በገዛ ፈቃዱ በእውነት ቃል በወለደን ጊዜ ነው። እኛ ለፍጥረቱ "የበኩራት ዓይነት" እንድንሆን፣ ማለትም ከሁሉ የተመረጥንና ለእርሱ ክብር የተለየን እንድንሆን አድርጎናል። ይህ አዲስ ልደት በክርስቶስ ኢየሱስ በኩል ያገኘነው ታላቅ ጸጋ ነው። ስለዚህ በፊተና ውስጥ ስናልፍ እግዚአብሔርን ከመወንጀል ይልቅ፣ ወደ በጎው ስጦታ ሰጪና ወደማይለወጠው አባታችን በመቅረብ በቃሉ እውነት ጸንተን ልንቆም ይገባል። የእግዚአብሔር በጎነትና ለእኛ ያለው ዓላማ ከማንኛውም ጊዜያዊ ፈተና በላይ ታላቅ መሆኑን ማስተዋል ለድል ጎዳና ያበቃናል።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ስዎች ለኃጢአታቸው እግዚአብሔርን የመውቀስ ዝንባሌ ያላቸው ለምንድን ነው?

በምዕራፍ 1:2 ላይ ካለው "ፈተና" (Trial) እና በቁጥር 13 ላይ ካለው "ፈተና" (Temptation) መካከል ያለው ልዩነት ምንድን ነው?

"ምኞት ፀንሳ ኃጢአትን ትወልዳለች" የሚለው ዘይቤ የኃጢአትን እድገት እንዴት ይገልጻል?

እግዚአብሔርን "የብርሃናት አባት" ብሎ መጥራቱ ስለ ባሕርዩ ምን ያስተምረናል?

"በመለወጥ ያለ ጥላ" የሚለው አገላለጽ የእግዚአብሔርን ታማኝነት እንዴት ያሳያል?

"በእውነት ቃል ወለደን" ሲባል የቃሉ ሚና በዳግም ልደት ውስጥ ምንድን ነው?

"ለፍጥረቱ የበኩራት ዓይነት" መሆን ማለት ምን ማለት ነው?

ምኞታችን ወደ ኃጢአት እንዳያድግ ልንወስዳቸው የሚገቡ ጥንቃቄዎች ምንድን ናቸው?

እግዚአብሔር በክፉ እንደማይፈትን ማወቅ በመከራ ወቅት ያለንን አመለካከት እንዴት ይለውጠዋል?

ከእግዚአብሔር የሚመጡ "በጎ ስጦታዎችን" እንዴት ለይተን ማወቅ እንችላለን?

ኃጢአት እንዴት ወደ ሞት እንደምትመራ በምሳሌ አስረዳ::

ያዕቆብ 1:19-27፡ ቃሉን መስማትና ማድረግ

ምልከታ እና ትርጓሜ

ያዕቆብ በዚህ ክፍል ውስጥ መንፈሳዊ ጆሮአችንን እንድንከፍትና ልባችንን ለቃሉ እንድናዘጋጅ ይመከረናል። ክርስቲያናዊ ብስለት የሚጀምረው ለመስማት የፈጠንን፤ ለመናገርና ለቁጣ ግን የዘገየን ስንሆን ነው። ብዙ ጊዜ በቁጣ የምንናገራቸው ቃላት የእግዚአብሔርን ጽድቅ አይፈጽሙም፤ ይልቁንም ግንኙነታችንን ያበላሻሉ። ስለዚህ በውስጣችን ያለውን ክፋትና ርኩሳት ሁሉ አስወግደን፤ ነፍሳችንን ማዳን የሚችለውንና በልባችን ውስጥ የተተከለውን የእግዚአብሔርን ቃል በትህትና ልንቀበል ይገባል። ይህ ቃል በውስጣችን ስር ሰዶ እንዲያድግ ደግሞ የተረጋጋና ለጌታ ድምፅ ዝግጁ የሆነ ልብ ሊኖረን ይገባል።

የእግዚአብሔርን ቃል መስማት ብቻውን ግን በቂ አይደለም፤ ቃሉን በተግባር መተርጎም ይኖርብናል። ያዕቆብ ቃሉን ሰምቶ የማይደርገውን ሰው በምሳሌ ሲያስረዳ፤ ራሱን በመስተዋት አይቶ ወዲያው ምን እንደሚመስል እንደሚረሳ ሰው ይቆጥረዋል። መስተዋት በፊታችን ላይ ያለውን እድፍ እንደሚያሳየን ሁሉ፤ የእግዚአብሔርም ቃል የልባችንን ጉድለትና ሊስተካከል የሚገባውን ማንነታችንን ይነግረናል። ነገር ግን ቃሉን ሰምተን ካልተለወጥን መስተዋቱን አይቶ ፊቱን ሳይታጠብ እንደሄደ ሰው እንሆናለን። እውነተኛ በረከት የሚገኘው ግን ነጻ የሚያወጣውን ፍጹሙን ሕግ ተመልክቶ፤ በሰማው ቃል ጸንቶ በሚኖርና በሚያደርገው ሰው ሕይወት ውስጥ ብቻ መሆኑን ልብ ልንል ይገባል።

በመጨረሻም ያዕቆብ እውነተኛ ሃይማኖት ምን እንደሆነ ግልጽ የሆነ መለኪያ ያስቀምጥልናል። አንድ ሰው ልሳኑን ሳይገታ እግዚአብሔርን ያመልካለሁ ቢል አምልኮቱ ከንቱ ነው። እውነተኛና ንጹህ አምልኮ በቃላት ብዛት ሳይሆን በምግባር የሚገለጥ ነው። ይህም ችግሮችን፣ ወላጅ አልባ ሕፃናትንና ባልቴቶችን በመርዳት እንዲሁም ራስን ከዚህ ዓለም ክፋትና ርኩሳት በመጠበቅ ይገለጣል። እግዚአብሔር አምላካችን ከእኛ የሚፈልገው በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የምናሳየውን ሥነ-ሥርዓት ብቻ ሳይሆን፤ በውጭው ዓለም ለተሰበሩት የምናሳየውን ፍቅርና ንጹህ አኗኗራችንን ነው።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

"ለመስማት የፈጠነ" መሆን በግንኙነታችን ውስጥ ያለውን ሚና አብራራ።

"የሰው ቁጣ የእግዚአብሔርን ጽድቅ አይሠራም" የሚለው ቃል ምን ማለት ነው?

ቃሉን "በየዋህነት መቀበል" ማለት ምን ማለት ነው?

ቃሉን ሰምቶ አለማድረግ "ራስን ማታለል" የሆነው ለምንድን ነው?

"ነጻ የሚያወጣ ፍጹም ሕግ" የሚለው አገላለጽ ከብሉይ ኪዳን ሕግጋት ጋር እንዴት ይነጻጸራል?

መስተዋት ሊቃሉ እንደ ምሳሌ የቀረበው በምን ምክንያት ነው?

ያዕቆብ "እውነተኛ ሃይማኖት" (Pure religion) ብሎ የሰየማቸው ሦስት ነገሮች ምንድን ናቸው?

"ራስን ከዓለም እድፍ መጠበቅ" በዘመናዊው ዓለም ውስጥ እንዴት ይገለጣል?

ወላጅ የሌላቸውንና መበለቶችን መርዳት ለምን የአማኙ መንፈሳዊ ብስለት መለኪያ ሆነ?

በቃሉ በመመራት አንደበትን መግራት ለምን አስቸጋሪ ይሆናል?

ራስን ማታለል በመንፈሳዊ ሕይወት ውስጥ የሚያመጣው አደጋ ምንድን ነው?

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ "ሃይማኖተኛ" መስሎ አንደበትን አለመግራት ምን ዓይነት ውጤት አለው?

ምዕራፍ 2

ያዕቆብ 2:1-13፡ ለሰው ፊት አለማድላት

ምልከታ እና ትርጓሜ

ያዕቆብ በዚህ ክፍል ትምህርቱን የሚጀምረው እጅግ አስፈላጊ በሆነ ማሳሰቢያ ነው። የክብር ጌታ የሆነውን ኢየሱስ ክርስቶስን የምናምን ሰዎች ለሰው ፊት በማድላት እምነታችንን ልንቀላቅል እንደማይገባን ያስገነዝበናል። ክርስትና የሰውን የውጭ ገጽታ፣ ሀብት ወይም ሥልጣን አይቶ ልዩነት የሚያደርግ እምነት አይደለም። ይልቁንም በጌታ ፊት ሁላችንም እኩል መሆናችንንና የእግዚአብሔር ፍቅር ለሁሉም እኩል መሆኑን የሚያሳይ ነው። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሰዎችን በሀብታቸው ወይም በደረጃቸው መመዘን የእምነታችንን መሠረት መሳት መሆኑን ቃሉ ይነግረናል።

ይህንን ሐሳብ ይበልጥ ግልጽ ለማድረግ ያዕቆብ አንድ ድንቅ ምሳሌ ይሰጠናል። የወርቅ ቀለበት ያደረገና ያማረ ልብስ የለበሰ ባለጠጋ ሰው ወደ ጉባኤያችሁ ቢመጣ፣ እንዲሁም የቆሸሸ ልብስ የለበሰ ድሃ ሰው ቢገባና እናንተ ግን ለባለጠጋው አድልታችሁ "በዚህ በመልካም ስፍራ ተቀመጥ" ብትሉት፣ ለድሃው ግን "በዚያ ቁም" ወይም "ከእግሬ በታች ተቀመጥ" ብትሉት በልባችሁ ልዩነትን አላደረጋችሁም ወይ? በማለት ይሞግተናል። ይህ ዓይነቱ አድሎአዊ አመለካከት ከፋ ሐሳብ ካላቸው ዳኞች ጋር እንደሚመሰል ያሳየናል። እግዚአብሔር የሰውን ልብ እንጂ ውጫዊ ድምቀቱን እንደማይመለከት ልናስተውል ይገባል።

እግዚአብሔር በዚህ ዓለም ድሆች የሆኑትን በእምነት ባለጠጎች እንዲሆኑና መንግሥቱንም እንዲወርሱ መርጧቸዋል። እኛ ግን ድሃውን በማዋረድ የእግዚአብሔርን ምርጫ እንቃወማለን። ብዙውን ጊዜ ባለጠጎች የሚጨቁኗችሁና ወደ ፍርድ ቤት የሚጎትቷችሁ አይደሉም ወይ? በማለት ያዕቆብ የነገሩን አሳሳቢነት ያሳየናል። ታላቁና የንጉሥ ሕግ ተብሎ የሚጠራው "ባልንጀራህን እንደ ራስህ ውደድ" የሚለው ቃል ነው። ለሰው ፊት ካደላን ግን ይህንን ሕግ እንተላለፋለን፤ ኃጢአተኞችም ሆነን እንገኛለን። በአንዱ ሕግ የሚሰናከል በሁሉ ላይ በደለኛ እንደሚሆን ማስታወስ ይኖርብናል።

በመጨረሻም በነጻነት ሕግ እንደሚፈረድባቸው ሰዎች ልንናገርና ልናደርግ ይገባል። ምሕረትን የማያደርግ ምሕረት የሌለበት ፍርድ ይፈረድበታልና። ነገር ግን ምሕረት በፍርድ ላይ ይመካል። እኛ ከእግዚአብሔር ምሕረትን እንዳገኘን ሁሉ ለሰዎችም ያለ አድልዎ ምሕረትንና ፍቅርን ልናሳይ ይገባል። ይህ ሲሆን ነው እውነተኛው የክርስቶስ ፍቅር በሕይወታችን ውስጥ የሚገለጠውና እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ አምልኮ የምናቀርበው። ሰዎችን ሁሉ በክርስቶስ ፍቅር መመልከት የመንፈሳዊ ብስለታችን መገለጫ ነው።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ለሀብታሞች ልዩ ክብር የመስጠት ዝንባሌ የሚመጣው ከምን ዓይነት አስተሳሰብ ነው?

"በክፉ አሳብ የሚፈርዱ ዳኞች" መሆን ማለት ምን ማለት ነው?

እግዚአብሔር ድሆችን "በእምነት ባለጠጎች" እንዲሆኑ መረጠ ሲባል ድህነት በራሱ ጽድቅ ነው ማለት ነው?

ሀብታሞች ክርስቲያኖችን "ወደ ፍርድ ቤት ይጎትቷቸዋል" የሚለው ሃሳብ በወቅቱ የነበረውን ማኅበራዊ ሁኔታ እንዴት ይገልጻል?

"የመንግሥት ሕግ" (Royal Law) ለምን በዚህ ስም ተጠራ?

በአንዲት ሕግ የሚሰናከል በሁሉ በደለኛ የሚሆነው ለምንድን ነው?

"ምሕረት በፍርድ ላይ ይመካል" የሚለው ሃሳብ ከእግዚአብሔር ባሕርይ ጋር እንዴት ይያያዛል?

"ነጻ የሚያወጣ ሕግ" አማኞችን ለተግባር የሚያነሳሳው እንዴት ነው?

በዘመናችን ለሰው ፊት ማድላት በምን ዓይነት ስልታዊ መንገዶች ሊገለጥ ይችላል?

ሌሎችን ስንፍቅ እግዚአብሔርን እንደናቅን የሚቆጠረው ለምንድን ነው?

ድሆችን "ማዋረድ" በእግዚአብሔር ፊት ያለው ክብደት ምንድን ነው?

ያዕቆብ 2:14-26፡ እምነትና ሥራ

ምልከታ እና ትርጓሜ

ያዕቆብ በዚህ ክፍል ውስጥ እጅግ ጠንክር ያለና ቀጥተኛ የሆነ ትምህርት ያቀርብልናል።

"ወንድሞቼ ሆይ፥ እምነት አለኝ የሚል፥ ሥራ ግን የሌለው ሰው ቢኖር ምን ይጠቅመዋል?"

በማለት ይጠይቀናል። እምነት በልብ ውስጥ ብቻ የሚቀመጥ ረቂቅ ሐሳብ ሳይሆን በውጭ የሚታይና የሚዳሰስ ፍሬ ሊኖረው እንደሚገባ ያስረዳናል። ለምሳሌ ያህል አንድ ወንድም ወይም አንዲት እህት የሚለብሱት ታጥተውና የሚበሉት ምግብ አጥተው ሳሉ "በሰላም ሂዱ፥ እሳት ሙቁ፥ ጥገቡም" ብንላቸው ነገር ግን ለሰውነታቸው የሚያስፈልገውን ባንሰጣቸው ንግግራችን ምንም ፋይዳ የለውም። ልክ እንደዚሁም ያለ ተግባር የሚነገር እምነት በራሱ የሞተ ነው።

ይህንን እውነት ይበልጥ ለመረዳት በሐይቅ ላይ የምትቀዝፍን አንዲት ታንኳ ማሰብ እንችላለን። ታንኳዋ ሁለት መቅዘፊያዎች አሏት፤ አንደኛው "እምነት" ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ "ሥራ" ነው። ቀዛፊው አንዱን መቅዘፊያ ብቻ ቢጠቀም ታንኳዋ ባለችበት ትዞራለች እንጂ ወደ ፊት አትሄድም። ወደ ፊት ለመጓዝ ግን ሁለቱንም መቅዘፊያዎች በአንድነት መጠቀም የግድ ይላል። የክርስቲያን ሕይወትም ውጤታማና ሕያው የሚሆነው እምነትና ሥራ ተቀናጅተው ሲሄዱ ብቻ ነው። እምነት ለሥራው መሠረት ሲሆን ሥራ ደግሞ የእምነቱ መኖር ማረጋገጫና ፍሬ ነው።

ያዕቆብ እንደ ማሳያ የሚያቀርባቸው ሁለት ተቃራኒ የሚመስሉ ሰዎችን ነው። አንደኛው የአይሁድ አባት የሆነው ኡብርሃም ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ አሕዛባዊት የነበረችው ረዓብ ናት። ኡብርሃም እግዚአብሔርን በማመኑ ልጁን ይስሐቅን ለመሠዋት እስከመውጣት ድርሷል፤ እምነቱ በሥራው ታይቷል። ረዓብም በእግዚአብሔር አምና ሰላዮቹን በመቀበልና በሌላ መንገድ በመላክ እምነቷን በተግባር ገልጣለች። እነዚህ ሰዎች በእግዚአብሔር ዘንድ የጸደቁት እምነታቸው በተግባር ስለታየ ነው። ስለዚህ እውነተኛ እምነት በፈተናና በታዛዥነት ውስጥ አልፎ ለፍጹምነት ይበቃል።

አጋንንት እንኳ እግዚአብሔር አንድ እንደሆነ ያምናሉ፤ ነገር ግን እምነታቸው የመታዘዝ ሳይሆን የፍርሃት በመሆኑ እየተንቀጠቀጡ ይኖራሉ። ይህ የሚያሳየው እምነት በአእምሮ ደረጃ ስለ እግዚአብሔር ማወቅ ብቻ አለመሆኑን ነው። ልክ ነፍስ የሌለው ሥጋ የሞተ እንደሆነ ሁሉ ሥራ የሌለው እምነትም የሞተ መሆኑን ልብ ልንል ይገባል። እግዚአብሔር ከእኛ የሚፈልገው በቃሉ የምንኖርና ፍቅሩን በተግባር የምንገልጥ ሕይወት አማኞች እንድንሆን ነው። በመሆኑም በዕለት ተዕለት ኑሮአችን የምናደርጋቸው በጎ ተግባራት ሁሉ ለእግዚአብሔር ያለንን እምነት የምናሳይባቸው መንገዶች መሆናቸውን አስተውለን ልንመላለስ ይገባል።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

"እምነት ብቻ" (Sola Fide) እና ያዕቆብ የሚለው "ሥራ የሌለው እምነት የሞተ ነው" የሚለው ሃሳብ እንዴት ይጣጣማሉ?

"እምነት በሥራ ፍጹም ይሆናል" ሲባል እምነት ብቻውን ጎደሎ ነው ማለት ነው?

የኦብርሃም እምነት የተመሰከረለት በዘፍጥረት 15 ቢሆንም፣ ያዕቆብ ለምን የዘፍጥረት 22ቱን ድርጊት አነሳ?

የረዓብ ታሪክ ከእምነትና ከሥራ አኳያ ምን ልዩ ትምህርት ይሰጠናል?

"ሥራ" ሲባል ያዕቆብ ምን ዓይነት ሥራዎችን ማለቱ ነው? (የሕግ ሥራዎች ወይስ የፍቅር ሥራዎች?)

እምነትን ያለ ሥራ ማሳየት ለምን የማይቻል ሆነ?

የሞተ እምነት እና ሕያው እምነትን እንዴት መለየት እንችላለን?

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ "እምነት አለኝ" እያሉ በተግባር ግን የማይሳተፉ ሰዎችን ያዕቆብ እንዴት ይገስጽቸዋል?

"ኦብርሃም የእግዚአብሔር ወዳጅ ተባለ" የሚለው ክብር ከሥራው ጋር እንዴት ይያያዛል?

እምነት ያለ ሥራ "ብቻውን ነው" ሲባል ምን ማለት ነው?

ለድሆች መልካም ምኞትን ብቻ መግለጽ ለምን እንደ ኃጢአት ተቆጠረ?

ምዕራፍ 3

ያዕቆብ 3:1-12፡ አንደበትን መግራት

ምልከታ እና ትርጓሜ

ያዕቆብ በዚህ በሦስተኛው ምዕራፍ ላይ ትምህርቱን የሚጀምረው እጅግ አሳሳቢ በሆነ ማስጠንቀቂያ ነው። ብዙዎቻችን አስተማሪዎች ለመሆን መመኘት እንደሌሉብንና አስተማሪዎች ከበድ ያለ ፍርድ እንደሚጠብቃቸው ይነግረናል። ይህ የሆነበት ምክንያት ደግሞ ሁላችንም ቡበዙ ነገር ስለምንሰናከል ነው። ነገር ግን በአንደበቱ የማይሰናከል ሰው ካለ እርሱ መላ ሰውነቱን መግራት የሚችል ፍጹም ሰው እንደሆነ ይገልጣል። የአንደበት ጉዳይ ቀላል ቢመስልም የመንፈሳዊ ብስለታችን ትልቁ መለኪያ መሆኑን ልብ ልንል ይገባል።

አንደበት ትንሽ ብልት ቢሆንም በሕይወታችን ላይ ያለው ተጽዕኖ ግን እጅግ ታላቅ ነው። ያዕቆብ ይህንን ኃይል ለማስረዳት ሦስት ድንቅ ምሳሌዎችን ይጠቀማል። የመጀመሪያው የፈረስ ልጓም ነው፤ ፈረሶች እንዲታዘዙልን ትንሽ ልጓም በአፋቸው ውስጥ እናደርጋለን፤ በዚያም መላ ሰውነታቸውን እንመራለን። ሁለተኛው የመርከብ መቅዘፊያ ነው፤ ግዙፍ መርከቦች በኃይለኛ ነፋስ ቢነዱም በቀዛፊው ፍላጎት መሠረት በትንሽ መቅዘፊያ ወደፊለጉበት አቅጣጫ ይዞራሉ። ሦስተኛው ደግሞ እሳት ነው፤ አንዲት ትንሽ የእሳት ብልጭታ ግዙፍ ጫካን እንደምታቃጥል ሁሉ አንደበትም በሰውነታችን መካከል ዓመፀኛ ዓለም ሆኖ ሕይወታችንን ሁሉ ሊያቃጥል ይችላል።

የሰው ልጅ በምድር ላይ ያሉትን አራዊት፣ አእዋፍና በባሕር ውስጥ ያሉትን ፍጥረታት ሁሉ መግራት ችሏል፤ ነገር ግን አንደበትን ሊገራው የሚችል ማንም ሰው የለም። እርሱ የማይገታ ከፉና የሚገድል መርዝ የሞላበት ነው። የሚገርመው ደግሞ በአንደበታችን ጌታንና አባትን እንባርካለን፤ ደግሞም በእግዚአብሔር አምሳል የተፈጠሩትን ሰዎች እንረግማለን። ከአንድ አፍ በረከትና መርገም መውጣቱ ፍጹም ሊሆን የማይገባ ነገር ነው። ይህ ሁኔታ በሕይወታችን ውስጥ ያለውን መንፈሳዊ መከፋፈልና አለመረጋጋት በግልጽ ያሳያል።

ይህንን እውነት ይበልጥ ለማስረዳት ያዕቆብ ወደ ተፈጥሮ ይመራናል። አንድ ምንጭ ከአንድ ቀዳዳ ጣፋጭና መራራ ውኃን ሊያመነጭ ይችላልን? ወይም በለስ ወይራን፣ ወይንስ በለስን ሊያፈራ አይችልም። ልክ እንደዚሁም ልባችን በመለኮታዊ ጸጋና በፍቅር ካልተሞላ አንደበታችን በጎ ነገርን ሊያወጣ አይችልም። የአንደበት መገራት የሚጀምረው ከልብ መለወጥ ነው፤ ምክንያቱም በልብ ሞልቶ ካለው አፍ ይናገራልና። ስለዚህ በፈተናና በጭንቀት ጊዜ እንኳን አንደበታችን የጌታን ክብር እንዲገልጥ ሁልጊዜ ልባችንን በቃሉና በመንፈሱ ልንጠብቅ ይገባል።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

አስተማሪዎች "የባለ ፍርድ" የሚቀበሉት ለምንድን ነው?

ንግግርን መቆጣጠር ለምን መላ ሰውነትን ከመግራት ጋር ተያያዘ?

አንደበት እንደ እሳት የተመሰለበት ዋናው ምክንያት ምንድን ነው?

"የፍጥረትን ሩጫ ያቃጥላል" የሚለው አገላለጽ ምን ትርጉም አለው?

የሰው ልጅ እንስሳትን እየገራ አንደበቱን መግራት ያቃተው ለምንድን ነው?

በአንድ አንደበት መባረክና መርገም የአማኙን የውስጥ ማንነት መከፋፈል እንዴት ያሳያል?

ከአንድ ምንጭ ጣፋጭና መራራ ውኃ አይወጣም የሚለው የተፈጥሮ ሕግ ለክርስቲያን ንግግር ምን ትምህርት ይሰጣል?

አንደበታችንን ለመግራት ከእግዚአብሔር ምን ዓይነት እርዳታ ያስፈልገናል?

በንግግር የምንፈጽማቸው ኃጢአቶች (ሐሜት፣ ውሸት፣ ስድብ) በቤተ ክርስቲያን አንድነት ላይ የሚያመጡት ጉዳት ምንድን ነው?

ንግግራችንን ከቁጥጥር ውጭ የሚያደርጉት "የልብ ምኞቶች" ምንድን ናቸው?

"ፍጹም ሰው" ለመሆን ንግግርን መቆጣጠር ለምን ቁልፍ ሆነ?

የቃላት ኃይል በሌሎች ሕይወት ላይ የሚያመጣውን ለውጥ በምሳሌ አብራራ።

ያዕቆብ 3:13-18፡ ከላይ የሆኑት ጥበብና ምድራዊ ጥበብ ምልክታ እና ትርጓሜ

ያዕቆብ በዚህ ክፍል ውስጥ እውነተኛ ጥበብ ያለው ማን እንደሆነ እንድንለይ ይረዳናል። ጥበበኛና አስተዋይ ነኝ የሚል ሰው ካለ ጥበቡን በተግባርና በየዋህነት ሊያሳይ ይገባል። እውነተኛ ጥበብ በንግግር ብዛት ሳይሆን በሕይወት ምልልስና በሥራ የሚገለጥ ነው። በልባችን ውስጥ ግን መራራ ቅናትና ራስን የመውደድ ወይም የፉክክር መንፈስ ካለ ጥበበኞች ነን ብለን ልንመክ አይገባንም፤ ምክንያቱም እንዲህ ያለው ትምክህት በእውነት ላይ የሚደረግ ውሸት ነውና።

ይህ በቅናትና በፉክክር የተሞላ "ጥበብ" ከላይ ከእግዚአብሔር የሚወርድ ሳይሆን ምድራዊ፣ ሥጋዊና አጋንንታዊ ነው። ቅናትና ራስ ወዳድነት ባሉበት ስፍራ ሁሉ ሁከትና ክፉ ሥራ ሁሉ ይገኛሉ። ይህንን ምድራዊ ጥበብ ከሚያንጸባርቅ ሰው ሰላምንና አንድነትን አንጠብቅም፤ ይልቁንም መከፋፈልንና ግጭትን ይፈጥራል። እግዚአብሔር ግን እኛን ሊያስተምረንና ሊመራን የሚፈልገው በዚህ ዓለም ክፉ መንገድ ሳይሆን በሰማያዊው ጥበብ መሆኑን ማስተዋል ይኖርብናል።

ከላይ የሆኑት ጥበብ ግን መጀመሪያ ንጽሕት ናት፤ በመቀጠልም ታራቂ፣ ገር፣ እሺ ባይ፣ ምሕረትና መልካም ፍሬ የሞላባት፣ የማታደላና ግብዝነት የሌለባት ናት። ይህቺ ጥበብ ከሰው ጋር የምታጣላ ሳይሆን የምታስታርቅ፣ ሰላምን የምታሰፍንና እውነተኛ ጽድቅን የምታፈራ ናት። ሰላምን የሚያደርጉ ሰዎች የጽድቅን ፍሬ በሰላም ይዘራሉ። ስለዚህ በሕይወታችን ውስጥ የምንከተለው ጥበብ የትኛው እንደሆነ ራሳችንን መመርመር ይገባናል። እውነተኛው የሰማይ ጥበብ በየዋህነትና በፍቅር ተሞልቶ ሰላምን የሚዘራ መሆኑን ተረድተን በዚያ ጎዳና ልንመላለስ ይገባል።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

እውነተኛ ጥበብ በንግግር ብቻ ሳይሆን "በበጎ አካሄድ" የምትገለጠው እንዴት ነው?

ምድራዊ ጥበብ "ሥጋዊትና አጋንንታዊት" የተባለችው በምን ባሕርይዋ ነው?

ቅናትና አድመኝነት ለምን ለግርግርና ለክፉ ሥራ ሁሉ ምንጭ ይሆናሉ?

ከላይ የሆነች ጥበብ "በመጀመሪያ ንጽሕት" መሆኗ ምን ትርጉም አለው?

"እሺ ባይ" (Submissive) መሆን በጥበብ ውስጥ ያለውን ቦታ አብራራ።

ግብዝነት የሌለባት ጥበብ በቤተ ክርስቲያን መሪዎች ላይ እንዴት መታየት አለበት?

"የጽድቅ ፍሬ በሰላም ይዘራል" የሚለው ሃሳብ ከክርስቲያናዊ አገልግሎት ጋር እንዴት ይያያዛል?

ምድራዊ ጥበብንና ሰማያዊ ጥበብን በምን መመዘኛ መለየት እንችላለን?

በክርክርና በጠብ ወቅት ከላይ ያላችውን ጥበብ እንዴት ተግባራዊ ማድረግ ይቻላል?

ጥበብና የዋህነት ያላቸው ግንኙነት ምንድን ነው?

ምዕራፍ 4

ያዕቆብ 4:1-12፡ ከዓለም ጋር መወዳጀትና ትሕትና

ምልከታ እና ትርጓሜ

ያዕቆብ በዚህ ክፍል በትክክለኛና ጥልቅ ጥያቄ ትምህርቱን ይጀምራል። በእናንተ መካከል ጦርነትና ጠብ ከወዴት ይመጣሉ? በማለት ይጠይቃል። መልሱም ከውጭ ሳይሆን በውስጣችን ካለው ክፉ ምኞት የሚመነጭ መሆኑን ያስረዳል። ሰዎች የሚፈልጉትን ሳያገኙ ሲቀሩ ይጣላሉ፣ ይቀናሉ፣ ይጋደላሉም። እንዲያውም ወደ እግዚአብሔር ስንጸልይ እንኳ ለገዛ ምኞታችንና ለሥጋዊ ደስታችን ስንል በስህተት ስለምንለምን መልስ አናገኝም። ይህንን ሁኔታ በምሳሌ ለማስረዳት፣ አንድ ልጅ ከወላጆቹ ምግብ የሚለምነው ለራሱ ጤንነት ሳይሆን በጣፋጭ ምግቦች ብቻ ለመደሰት ቢሆን ወላጆቹ ለልጁ ደህንነት ሲሉ ጥያቄውን ውድቅ እንደሚያደርጉት ሁሉ፣ እግዚአብሔርም የእኛን ራስ ወዳድነት የተሞላ ልመና አይቀበለውም።

ከዓለም ጋር መወዳጀት ከእግዚአብሔር ጋር መጣላት መሆኑን ያዕቆብ በግልጽ ያስጠነቅቀናል። እግዚአብሔር በእኛ ውስጥ ያሳደረው መንፈስ በቅንዓት ይወደናል፤ ስለዚህ ልባችን ለሁለት ተከፍሎ ለዓለምና ለእርሱ እንዲሆን አይፈልግም። ልክ በትዳር ውስጥ ያለ ታማኝነት ለእግዚአብሔር ያለን ፍቅርም ሙሉ መሆን አለበት። ነገር ግን እግዚአብሔር በራሳቸው ለሚመኩና ለሚታበዩ ሰዎች ይቃወማቸዋል፤ ራሳቸውን ዝቅ ለሚያደርጉ ትሑታን ግን ጸጋውን በልግስና ይሰጣቸዋል። እውነተኛው ኃይል የሚገኘው በታላቅነት ሳይሆን በእግዚአብሔር ፊት በመውደቅና ለእርሱ በመገዛት ነው።

ለክፉው ድል የማንነሳበትና ወደ እግዚአብሔር የምንቀርብበት መንገድ ደግሞ ግልጽ ነው። ለእግዚአብሔር ተገዙ፤ ዲያብሎስን ግን ተቃወሙት ከእናንተም ይሸሻል ይለናል ቃሉ። ወደ እግዚአብሔር ስንቀርብ እርሱም ወደ እኛ ይቀርባል። እጃችንን ከኃጢአት ሥራ፣ ልባችንንም ከሁለት ሐሳብ ልናነጻ ይገባል። በጌታ ፊት ራሳችንን ስናዋርድ እርሱ በከብር ከፍ ያደርገናል። ይህ ማለት በራሳችን ጥረት ሳይሆን በእርሱ ጸጋና ኃይል መታመን ማለት ነው።

በመጨረሻም ያዕቆብ ወንድምን ስለማማትና ስለመፍረድ ያስጠነቅቀናል። በወንድሙ ላይ የሚፈርድ በሕግ ላይ ይፈርዳል፤ ሕግን የሚሰጥና የሚፈርድ ደግሞ እግዚአብሔር ብቻ ነው። እኛ በሌሎች ላይ ስንፈርድ ራሳችንን በዳኝነት ወንበር ላይ እንደመሰየም ይቆጠራል። ስለዚህ በሌሎች ላይ ከመፍረድ ይልቅ የገዛ ሕይወታችንን በመመርመር በሕጉ ፊት የሚገዛ ልብ ሊኖረን ይገባል። እውነተኛ ትሕትና ሰዎችን በክርስቶስ ፍቅር መመልከትና ራስን ከፍርድ ወንበር ማውረድ ነው።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ለሚነሱ ጠቦች "የልብ ምኞት" እንዴት መንስኤ ይሆናል?

"በክፉ መለመን" ማለት ምን ማለት ነው?

ዓለምን መውደድ ለምን "መንፈሳዊ ምንዝር" ተባለ?

ዲዩብሎስን መቃወም በተግባር ምን ማለት ነው?

እግዚአብሔር ትዕቢተኞችን የሚቃወምባቸው መንገዶች ምንድን ናቸው?

ራስን በጌታ ፊት ዝቅ ማድረግ ለምን ከፍታን ያስገኛል?

ወንድምን ማማት በሕግ ላይ እንደ መፍረድ የሚቆጠረው ለምንድን ነው?

በዛሬው ዘመን "የዓለም ወዳጅነት" ለክርስቲያኖች የሚቀርበው በምን ዓይነት ማራኪ መንገዶች ነው?

እግዚአብሔር በእኛ ውስጥ ያሳደረው መንፈስ "በቀናት ይናፍቃል" የሚለው ሃሳብ ምን ትርጉም አለው?

ኃዘንና ልቅሶ ለምን እንደ ንስሐ መግለጫ ተጠቀሱ?

ሳቃችሁ ወደ ኃዘን ይለወጥ ሲባል ክርስትና የደስታ ሕይወት አይደለም ማለት ነው?

በወንድም ላይ የሚፈርድ ለምን በሕግ ላይ እንደፈረደ ይቆጠራል?

ዲዩብሎስ የሚሸሸው በምን ዓይነት መቃወም ነው?

ያዕቆብ 4:13-17፡ በትዕቢት ስለ ማቀድ

ምልከታ እና ትርጓሜ

ያዕቆብ በዚህ ክፍል ውስጥ ሕይወታቸውን ያለ እግዚአብሔር ዕቅድ ብቻ ሊመሩ ለሚያስቡ ሰዎች ብርቱ ማስጠንቀቂያ ይሰጣል። "ዛሬ ወይም ነገ ወደዚህ ከተማ እንሄዳለን፤ በዚያም ዓመት እንኖራለን፤ እንነግዳለን፤ እናተርፋለንም" የሚሉትን ወገኖች ይገስጻል። ይህ ማለት ማቀድ ወይም መነገድ በራሱ ስህተት ነው ማለት አይደለም፤ ይልቁንም እግዚአብሔርንና የእርሱን ፈቃድ ያሳካተተ፤ በራስ ጥንካሬና ችሎታ ላይ ብቻ የተመሠረተ ትዕቢታዊ ዕቅድ ስህተት መሆኑን ማሳሰቡ ነው። ነገ ምን እንደሚሆን እንኳን በማናውቅበት ዓለም ውስጥ፤ የወደፊት ዘመናችንን በእጃችን እንዳለ አድርገን መናገራችን የእምነት ማነስ መገለጫ ነው የሚያሰኘው።

ይህንን እውነት ይበልጥ ለመረዳት ሕይወታችንን እንደ ጠዋት ጭጋግ ወይም እንደ እንፋሎት እንድንመለከት ቃሉ ይጋብዘናል። እንፋሎት ለጥቂት ጊዜ ይታይና ወዲያው ይበናል፤ የእኛም ምድራዊ ሕይወት ከዘለዓለማዊነት አንጻር ሲታይ ልክ እንደዚሁ አጭርና በድንገት የምትጠፋ ናት። ይህንን አጭር ሕይወት በራሳችን ትዕቢት ልንመራው መሞከራችን ሞኝነት ነው። ይልቁንም ማንኛውንም ዕቅድ ስናወጣ "ጌታ ቢፈቅድ ብንኖርም ይህን ወይም ያን እናደርጋለን" ማለት ይገባናል። ይህ አገላለጽ የቃላት ጨዋታ ሳይሆን፤ ሕይወታችንና መተንፈሳችን በሙሉ በእግዚአብሔር እጅ መሆኑን የምንመሰክርበት የትህትና መገለጫ ነው።

ብዙ ጊዜ ሰዎች በትዕቢታቸውና በገዛ ራሳቸው ጥረት ላይ ተመስርተው በሚያወጡት ዕቅድ ይኩራራሉ። ያዕቆብ ግን እንዲህ ያለው ትምክህት ሁሉ ክፉ መሆኑን ይነግረናል። እውነተኛ ጥበብ ነገን በእጃችን ለማድረግ መታገል ሳይሆን፤ ዛሬን በእግዚአብሔር ፊት ቢታማኝነት መኖር ነው። በራስ መተማመን መልካም ቢመስልም፤ እግዚአብሔርን የዘነጋ በራስ መተማመን ግን ወደ ውድቀት እንደሚመራ ማስተዋል ይኖርብናል።

በመጨረሻም ያዕቆብ እጅግ መሠረታዊ የሆነ ትምህርት ይሰጠናል፤ እርሱም "መልካም ማድረግን አውቆ ለማይሠራው ኃጢአት ነው" የሚል ነው። ኃጢአት ማለት ክፉ ነገርን ማድረግ ብቻ ሳይሆን፤ እግዚአብሔር እንድናደርገው የሚፈልገውን መልካም ነገር አለማድረግም ጭምር ነው። ስለ ሕይወት አጭርነትና ስለ እግዚአብሔር ፈቃድ አውቀን፤ አሁንም በራሳችን መንገድ የምንጓዝ ከሆነ ይህ በራሱ በደል ይሆንብናል። ስለዚህ የሰማነውን እውነት ወደ ተግባር በመለወጥ፤ ሕይወታችንንና ዕቅዳችንን በሙሉ ለጌታ ፈቃድ በማስገዛት ልንመላለስ ይገባል።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

እግዚአብሔርን ያላካተተ ዕቅድ ለምን እንደ ትዕቢት ይቆጠራል?

ሕይወትን እንደ "እንፋሎት" ማየት በዕለታዊ ኑሯችን ላይ ምን ለውጥ ያመጣል?

"ጌታ ቢፈቅድ" (Deo Volente) የሚለውን ቃል በልማድ ብቻ ከመናገር እንዴት ማለፍ እንችላለን?

የንግድ ዕቅድ ማውጣትና እግዚአብሔርን ማክበር እንዴት አብረው ሊሄዱ ይችላሉ?

ኃጢአት ማድረግ ብቻ ሳይሆን፤ መልካም አለማድረግም መሆኑን ማወቅ ኃላፊነታችንን እንዴት ይጨምረዋል?

ትዕቢትና ራስን መቻል (Self-sufficiency) በዕቅዶቻችን ውስጥ እንዴት ይገለጣሉ?

የመጨውን ዘመን እርግጠኝነት ማጣት ለአማኙ ፍርሃትን ወይስ እምነትን ሊሰጠው ይገባል?

"መመካት ሁሉ ክፉ ነው" ሲል ያዕቆብ ምን ዓይነት መመካትን ማለቱ ነው?

በዘመናዊው ዓለም ስኬትን ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጭ የምንመዝንባቸው መንገዶች ምንድን ናቸው?

"ነገ የሚሆነውን አታውቁም" የሚለው እውነት ለምን በትሕትና እንድንኖር ያደርገናል?

በአማኝ ሕይወት ውስጥ "ዕድል" የሚባል ነገር አለ ወይስ ሁሉም በእግዚአብሔር ፈቃድ ነው?

ለወደፊት ዕቅድ ማውጣትና በጌታ መታመን እንዴት ሚዛናቸውን ይጠብቃሉ?

ምዕራፍ 5

ያዕቆብ 5:1-6፡ ለባለጠጎች የተሰጠ ማስጠንቀቂያ

ምልከታ እና ትርጓሜ

ያዕቆብ በዚህ አምስተኛ ምዕራፍ መጀመሪያ ላይ በሀብታቸው ለሚታመኑና በድሆች ላይ ግፍ ለሚሠሩ ባለጠጎች እጅግ የሚያስደነግጥና ብርቱ ማስጠንቀቂያ ይሰጣል። ሊመጣባቸው ስላለው መከራ እያለቀሱ እንዲጮኹ ያሳስባቸዋል። ምክንያቱም በምድር ላይ በክፋትና በስስት ያከማቹት ሀብት ተበላሽቷል፤ ውድ ልብሶቻቸውም በብል ተበልተዋል። ይህ የሚያሳየው ያለ እግዚአብሔርና ያለ ምሕረት የሚሰበሰብ ማንኛውም ምድራዊ ብልጽግና መጨረሻው ጥፋት መሆኑን ነው።

ወርቃቸውና ብራቸው ዝገት እንደበላውና ያም ዝገት በእነርሱ ላይ ምስክር እንደሚሆንባቸው ቃሉ ይናገራል። ይህንን ሁኔታ ለማስረዳት አንድ ሰው እጅግ ውድ የሆነ ንብረት ገዝቶ ሳይጠቀምበትና ለሌሎችም ሳይተርፍ ዝም ብሎ በጓዳ ቢቆልፈው፣ ከጊዜ በኋላ ዝገትና ብልሽት ንብረቱን እንደሚያጠፋው ማሰብ እንችላለን። ባለጠጎችም ለራሳቸው ደስታ ብቻ ብለው በመጨረሻው ዘመን ያከማቹት ሀብት እንደ እሳት ሥጋቸውን የሚበላ ምስክር ሆኖ ይቆማል።

ከሁሉ በላይ እግዚአብሔርን የሚያስቆጣውና ወደ ሰማይ የሚጮኸው ግፍ የሠራተኞች ደመወዝ መከልከሉ ነው። እርሻቸውን ያጨዱና የለፉ ሠራተኞች ሳይከፈላቸው የቀረው ደመወዝ ይጮኻል፤ የለፋዮቹም ጩኸት የጌታ የጸባኦትን ጆሮ ደርሷል። እግዚአብሔር የድሆችና የተገፉ ሰዎች ጠበቃ ነው። በሌሎች ድካም ላይ ተመስርቶ በቅንጦትና በደስታ መኖር በትልቅ ፍርድ ፊት እንደሚያቆም ቃሉ በግልጽ ያስገነዝበናል።

ያዕቆብ እነዚህን ሰዎች ልባቸውን እንደ ታረደ ከብት ለዕርድ ቀን እንዳደለቡ ይገልጻቸዋል። ጸድቁን እንደኮነኑትና እንደገደሉት፣ እርሱም እንዳልተቃወማቸው ያስታውሳል። እውነተኛው ፍርድ ግን በእግዚአብሔር እጅ ነው። ይህ ትምህርት እኛም ያለንን ማንኛውም ዓይነት ጸጋና ሀብት ለሌሎች በረከት እንድንጠቀምበት እንጂ ለራሳችን ጥፋት ምስክር እንዲሆን እንዳናከማች

ይመከረናል። በምድር ላይ የምናደርገው እያንዳንዱ ተግባር ሰማያዊ ትርጉም እንዳለው ተረድተን በፍትሕና በፍቅር ልንመላለስ ይገባል።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ሁለት ማከማቸት በራሱ ኃጢአት ነውን?

የሠራተኛን ደመወዝ ማዘግየት ወይም ማጭበርበር በእግዚአብሔር ፊት ለምን ትልቅ በደል ሆነ?

"የጭፍሮች ጌታ" (Lord of Sabaoth) የሚለው ስም በዚህ ክፍል መጠቀሱ ምን ትርጉም አለው?

ባለጠጎች ጻድቁን "ይገድሉታል" የሚለው አገላለጽ በጥሬው ወይስ በሕግ ተጽዕኖ መበዝበዝን ያሳያል?

ይህ ክፍል ለዘመናችን አሠሪዎችና ባለሀብቶች ምን ዓይነት የሥነ-ምግባር መመሪያ ይሰጣል?

"ለፍርድ ሁለትን አከማቻችሁ" የሚለው ቃል ለሁለት ያለንን አመለካከት እንዴት ይለውጠዋል?

በድሆች ላይ የሚፈጸም በደል እግዚአብሔርን በግል የሚነካው ለምንድን ነው?

ከሁለት ይልቅ በሰማይ መዝገብን ማከማቸት በተግባር እንዴት ይቻላል?

ያዕቆብ 5:7-11፡ ትዕግሥትና ጽናት

ምልከታ እና ትርጓሜ

ያዕቆብ በዚህ ክፍል ውስጥ በምድራዊ መከራና በፈተና ውስጥ ላሉ አማኞች እጅግ የሚያበረታታ የመጽናኛ ቃል ያቀርባል። "እስከ ጌታ መምጣት ድረስ ታገሡ" በማለት ታላቅ ተስፋን ይሰጠናል። የክርስትና ሕይወት ጉዞ አንዳንድ ጊዜ አድካሚና ፈታኝ ሊሆን ይችላል፤ ነገር ግን የጌታ መምጣት ቅርብ መሆኑን ማወቃችን በትዕግሥት እንድንቆም ይረዳናል። ልክ እንደ አንድ ገበሬ የምድሩን ክቡር ፍሬ በትዕግሥት እንደሚጠብቅና የፊተኛውንና የኋለኛውን ዝናብ እስኪያገኝ ድረስ እንደሚታገሥ ሁሉ፤ እኛም ልባችንን አጽንተን የተስፋውን ቃል ልንጠባበቅ ይገባል። ገበሬው ዘሩን ዘርቶ በነጋታው ፍሬ አይጠብቅም፤ ይልቁንም ዝናቡንና ወቅቱን ጠብቆ እግዚአብሔር ፍሬውን እንደሚሰጠው በማመን በትዕግሥት ይሠራል። እኛም በሕይወታችን የምናሳልፋቸው አስቸጋሪ ወቅቶች ሊታላቅ ፍሬ መዘጋጃ መሆናቸውን አውቀን ልባችንን ልናበረታ ይገባል።

በመከራ ውስጥ ስናልፍ ብዙ ጊዜ እርስ በእርሳችን የማማረርና የመወቃቀስ ዝንባሌ ሊኖረን ይችላል። ያዕቆብ ግን "እርስ በእርሳችሁ አትማረሩ" በማለት ያስጠነቅቀናል። ፈራጁ ጌታ በደጅ ቆሟልና በሌሎች ላይ ከመፍረድ ይልቅ የገዛ ልባችንን ለእርሱ ማዘጋጀት ይኖርብናል። በትዕግሥት መቆየት ማለት ዝም ብሎ ጊዜን ማሳለፍ ሳይሆን፤ እግዚአብሔር በሁኔታዎች ሁሉ ላይ የበላይ መሆኑን አምኖ በመቀበልና የልብን ሰላም ጠብቆ መቆየት ነው። በፈተና ውስጥ ሆነን ለሌሎች የምናሳየው ፍቅርና ትዕግሥት የእምነታችን እውነተኛ መገለጫ መሆኑን ልናስተውል ይገባል።

የጥንት ነቢያት መከራን የተቀበሉበትና የታገሡበት መንገድ ለእኛ ታላቅ ምሳሌ ነው። እነርሱ በእግዚአብሔር ስም እየተናገሩ ብዙ ስቃይና መገፋት ቢደርስባቸውም ከእምነታቸው ንቅንቅ አላሉም። ያዕቆብ በተለይ የኢዮብን ትዕግሥት እንድናስታውስ ያደርገናል። ኢዮብ ያለ ጥፋቱ ሁሉንም ንብረቶቹንና ልጆቹን አጥቶ፤ በሰውነቱም ላይ በከፉ ቁስል ተመትቶ ሳለ "ጌታ ሰጠ፤ ጌታም ነሣ፤ የጌታ ስም የተባረከ ይሁን" በማለት ጸንቷል። የእግዚአብሔርን አሠራር በመጨረሻ ስንመለከት ደግሞ ጌታ እጅግ የሚራራና የሚምር መሆኑን እንረዳለን።

መከራው ለጊዜው ቢከብድም እግዚአብሔር በመጨረሻ የሚሰጠው በረከትና ክብር ከምንም ጋር የማይነጻጸር መሆኑን እነዚህ ቅዱሳን ሰዎች ምስክሮች ናቸው።

በአጠቃላይ ጽናት ማለት በእግዚአብሔር ሐሳብ ላይ ሙሉ እምነት በመጣል እስከ መጨረሻው መቆም ነው። ጌታ እኛን የሚፈትነን ሊያጠፋን ሳይሆን ሊያጠራንና ለታላቅ ሽልማት ሊያበቃን መሆኑን ማወቅ ለትዕግሥታችን መሠረት ነው። ዛሬ በሕይወታችሁ የምታልፉበት ማንኛውም ዓይነት ፈተና ቢኖር፣ የኢዮብን አምላክና የነቢያትን መሪ በማሰብ በጸሎትና በተስፋ ቁሙ። እግዚአብሔር የታመነ ነው፤ የጽናታችሁም ፍሬ በቅርቡ ይታያል። በትዕግሥት የሚቆዩት ሁሉ ብፁዓን ናቸው ተብሎ ተጽፏልና ይህ በረከት የእናንተ ይሁን።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

የገበሬው ምሳሌ በትዕግሥት ሕይወታችን ውስጥ ምን ያስተምረናል?

"ልባችሁን አጽኑ" የሚለው ትእዛዝ በመከራ ወቅት ለምን አስፈለገ?

እርስ በርስ ማጉረምረም ትዕግሥትን የሚቀንሰው እንዴት ነው?

"ዳኛው በደጅ ቆሟል" የሚለው ማስጠንቀቂያ ለተበዳዮች ምን ዓይነት መጽናኛ ይሰጣል?

ነቢያት በመከራ ውስጥ ማለፋቸው ለዛሬው አማኝ ምን ብርታት ይሆናል?

የኢዮብ ጽናት መጨረሻው "የጌታ ምሕረት" መሆኑን እንዴት ያረጋግጣል?

"የኋለኛው ዝናብ" የሚለው ዘይቤ ለመንፈሳዊ በረከቶችና ለጌታ መመለስ ያለውን ትርጉም አብራራ።

በትዕግሥት መጠበቅና በቸልተኝነት መቀመጥ መካከል ያለው ልዩነት ምንድን ነው?

እግዚአብሔር "እጅግ የሚራራ" መሆኑን በመከራ ወቅት ለማመን ምን ይረዳናል?

የጌታን መመለስ (Parousia) በተስፋ መጠበቅ በዕለታዊ ኑሯችን ላይ ምን ተጽዕኖ ይኖረዋል?

ማጉረምረም ለምን ከፍርድ ጋር ተያያዘ?

ትዕግሥት ከእምነት ጋር ያለው ግንኙነት ምንድን ነው?

ያዕቆብ 5:12-20፡ መሐላ፣ ጸሎት እና መመለስ

ምልከታ እና ትርጓሜ

ያዕቆብ መልዕክቱን ሲያጠቃልል በመጀመሪያ የሚያሳስበን ስለ ቃል እውነተኝነትና ስለ ማንነታችን የታማኝነት መለኪያ ነው። ከሁሉ በፊት ወንድሞቼ ሆይ፥ በሰማይ ቢሆን ወይም በምድር ወይም በማናቸውም ሌላ መሐላ አትማሉ በማለት በጥብቅ ይመክረናል። ይህ ማለት አማኝ የሆነ ሰው ቃሉ የታመነና በእውነት ላይ የጻና ሊሆን ይገባል ማለት ነው። "አዎን" ካልን አዎን ሊሆን፤ "አይደለም" ካልን አይደለም ሊሆን ይገባል። ንግግራችን በመሐላ የታጀበ መሆን ያለበት የታመንን ስላልሆንን ሳይሆን፤ ያለ መሐላም የምንናገረው ቃል ሁሉ እውነት መሆኑን ሰዎች እንዲያውቁልን ነው። ይህ ደግሞ ከፍርድና ከውሸት ወጥመድ ያድነናል።

በመቀጠልም በሕይወታችን ውስጥ ለሚገጥሙን ልዩ ልዩ ሁኔታዎች ጸሎት ብቸኛውና ዋነኛው መፍትሔ መሆኑን ያዕቆብ ያስረዳናል። መከራን የሚቀበል ካለ ይጻልይ፤ ደስ ያለውም ካለ ይዘምር። የታመመ ሰው ቢኖር የቤተ ክርስቲያንን ሽማግሌዎች ይጥራ፤ እነርሱም በጌታ ስም ዘይት ቀብተው ይጻልዩለት ይላል። የእምነት ጸሎት ድውዩን ያድናል፤ ጌታም ያስነሣዋል፤ ኃጢአትም ቢሠራ ይሰረይለታል። እርስ በርሳችን ኃጢአታችንን እንድንናዘዝና እንድንፈወስም እርስ በርሳችን እንድንጸልይ ይመክረናል። የጻድቅ ሰው ጸሎት በሥራዋ እጅግ ኃይል ታደርጋለችና ሁልጊዜ በጸሎት ልንተጋ ይገባል።

ለጸሎት ኃይልና ውጤታማነት ምሳሌ የሚሆነን ታላቁ ነቢዩ ኤልያስ ነው። ኤልያስ እንደ እኛ ሰው ነበረ፤ ነገር ግን ዝናብ እንዳይዘንብ አጥብቆ ሲጸልይ በምድር ላይ ለሦስት ዓመት ከስድስት ወር ዝናብ አልዘነበም። ደግሞም በድጋሚ ሲጸልይ ሰማዩ ዝናብን ሰጠ፤ ምድሪቱም ፍሬዋን አበቀለች። ይህ የሚያሳየው ጸሎት ተራ ንግግር ሳይሆን የተፈጥሮን የታሪክን አቅጣጫ ሊቀይር የሚችል መለኮታዊ መሣሪያ መሆኑን ነው። እኛም ልክ እንደ ኤልያስ በቅንነትና በእምነት ወደ እግዚአብሔር ብንጮህ ጌታ መስማትና መመለስ አይሳነውም።

በመጨረሻም ያዕቆብ ከእውነት መንገድ የወጣን ወንድም ወይም እህት ወደ ቀናው መንገድ የመመለስን ታላቅነትና በረከት ይነግረናል። ኃጢአተኛን ከስሕተት መንገዱ የሚመልስ ነፍሱን ከሞት ያድናል፤ የኃጢአትንም ብዛት ይሸፍናል። ቤተ ክርስቲያን የወደቁትን የምታነሳና የራቁትን የምትመልስ የፍቅር ማኅበረሰብ መሆን ይገባታል። እውነተኛ እምነት በራሳችን ጽድቅ ብቻ መመካት ሳይሆን የጠፉትን በመፈለግና በማዳን የእግዚአብሔርን ልብ ደስ ማሰኘት ነው። በዚህም የያዕቆብ መልዕክት በተግባር የሚገለጥ እምነት በጸሎት፣ በእውነትና በፍቅር ተሞልቶ እንዲፈጸም ጥሪውን ያቀርባል።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

መሐላ ለምን ተከለከለ? የአማኙ ቃል ለምን በራሱ በቂ መሆን አለበት?

የታመመ ሰው የቤተ ክርስቲያንን ሽማግሌዎች ለምን መጥራት አለበት?

በዘይት መቀባት ትርጉሙ ምንድን ነው?

"የእምነት ጸሎት" የታመመውን ሁሉ ያድናልን?

ኃጢአት መናዘዝ ለምን ከፈውስ ጋር ተያያዘ?

"እርስ በርሳችሁ ተናዘዙ" የሚለው ቃል ለካህን ወይስ ለአማኞች ሁሉ የተሰጠ ነው?

የጻድቅ ሰው ጸሎት ኃይል የምታደርገው በምን ምክንያት ነው?

ኤልያስ "እንደ እኛ ሰው" መሆኑ በጸሎት ሕይወታችን ውስጥ ምን ተስፋ ይሰጠናል?

ከእውነት የሳተውን መመለስ ለምን እንደ ትልቅ አገልግሎት ተቆጠረ?

"የኃጢአትን ብዛት ይሸፍናል" የሚለው ቃል ትርጓሜው ምንድን ነው?

"ደስ ያለው ይዘምር" የሚለው ትእዛዝ የአምልኮን አስፈላጊነት እንዴት ያሳያል?

የሽማግሌዎች ጸሎትና የዘይት መቀባት ሥርዓት ዛሬ በቤተ ክርስቲያን እንዴት መፈጸም አለበት?

የሳተውን መመለስ የፍቅር መግለጫ የሚሆነው እንዴት ነው?

የጥናቱ ማጠቃለያና የመንፈሳዊ ጉዞ ጥሪ

እስካሁን ድረስ በያዕቆብ መልዕክት ውስጥ ያደረግነው ጥልቅ ጥናት እውነተኛ እምነት ቢቃላት ብቻ የሚገለጥ ሳይሆን በተግባር የሚታይ መሆኑን በግልጽ አሳይቶናል። በፈተናዎች ውስጥ ስናልፍ የምናሳየው ጽናት፣ እንደበታችንን የመግራት ብቃታችን፣ ለሰው ፊት ሳናደላ የምናሳየው ፍቅርና በጸሎት ለእግዚአብሔር መገዛታችን የሕያው እምነታችን ትልቁ ማረጋገጫዎች ናቸው። ይህ ጥናት የአእምሮ እውቀት ብቻ ሳይሆን የልብ መለወጫና የአለት ተአለት አኗኗራችንን የምንቃኝበት መመሪያ እንዲሆንልን የጌታ ፈቃድ ነው።

ቃሉን ስምዖ ከመተው ይልቅ በተግባር የሚተረጉም ሰው በሥራው ሁሉ የተባረከ እንደሚሆን ያዕቆብ አስተምሮናል። አሁን መጽሐፉን ዘግተው ወደ እለታዊ ሕይወትዎ ሲመለሱ፣ የተማሩትን እውነት በተግባር በመግለጥ ለሌሎች ብርሃንና በረከት እንዲሆኑ አደራ እንላለን። የሕይወት እንጀራ የሆነው የእግዚአብሔር ቃል ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ይሁን፤ በመንገዳችሁም ሁሉ ሰማያዊው ጥበብ ይመራችኋል።

ይህንን ጥናት ደጋግመው በመከለስና ሌሎች 'የሕይወት እንጀራ አገልግሎት' የሚያዘጋጃቸውን የጥናት መምሪያዎችና ማብራሪያዎች በመጠቀም በመንፈሳዊ እውቀትዎ ይደጉ።

Website: <https://ethiopiansite.com/>

Telegram: <https://t.me/YehiwotEnjera> Official

Facebook: <facebook.com/YehiwotEnjera>

Youtube: <https://www.youtube.com/@yehiwotEnjera>

Email: tsegaewnet@gmail.com

ሕያው እምነት በተግባር ሲገለጥ፡ የያዕቆብ መልዕክት ጥልቅ ጥናት

በዚህ አስደናቂና ሕይወትን በሚፈታትን የጥናት መጽሐፍ ውስጥ፤ እምነት በቃላት ከመገለጥ ባለፈ በዕለት ተዕለት ኑሮ እንዴት ሊተረጎም እንደሚችል ትማራላችሁ። የያዕቆብ መልዕክት ለክርስቲያኖች እንደ መመሪያ መጽሐፍ የሚያገለግልና በፈተናዎች መካከል እንዴት በጽናት መቆም እንደሚቻል፤ ሰማያዊ ጥበብን ከየት ማግኘት እንደሚቻልና አንደበትን መግራት እንዴት እንደሚቻል የሚያሳይ ብርሃን ነው። ይህ ጥናት እያንዳንዱን ጥቅስ ከታሪካዊ፣ ዳራዊና ሥነ-መለኮታዊ ትንተና ጋር በማቀናጀት ለግል ሕይወትዎ የሚሆን መንፈሳዊ ስንቅ ያቀርብልዎታል።

መጽሐፉ ለጀማሪዎችም ሆነ በጥልቀት መማር ለሚፈልጉ ተማሪዎች በሚመች መልኩ የተዘጋጀ ሲሆን፤ በእያንዳንዱ ምዕራፍ ውስጥ የሚገኙት ምልክታዎችና ትርጓሜዎች የእግዚአብሔርን ቃል ይበልጥ እንዲወዱት ያደርጉዎታል። እምነት ያለ ሥራ የሞተ መሆኑን በሚገባ የሚያስረዳው ይህ መልዕክት፤ ወደ ጥልቅ መንፈሳዊ ብስለት እንዲያድጉና በክርስቶስ ኢየሱስ ፍጹም አማኝ ሆነው እንዲገለጡ ይረዳዎታል። ቃሉን ከመስማት ባለፈ አድራጊ በመሆን በሕይወትዎ ውስጥ የሚታይ ለውጥን ያመጣሉ።

ለማንኛውም አማኝ፤ ለቤት ውስጥ ጥናት ቡድኖችና ለመጽሐፍ ቅዱስ አስተማሪዎች እንደ አስፈላጊ ግብዓት ሆኖ ሊያገለግል የሚችለው ይህ መጽሐፍ፤ እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ሕይወት ለመኖር ለሚሞኙ ሁሉ የተበረከተ ስጦታ ነው። የያዕቆብን መልዕክት መረዳት ማለት በሥራ የሚገለጥ እውነተኛ ክርስትናን መለማመድ ማለት ነው። ጌታ በዚህ ጥናት በኩል ሕይወትዎን እንዲባርክና የመንግሥቱ ታማኝ አገልጋይ እንዲያደርግዎት ጸሎታችን ነው።

ያማኝን

ሌሎች የጥናት መምሪያዎችን ለማግኘት የሚፈልጉ ከሆነ ጥያቄዎን ያድርሱን። እንዲሁም ስለዚህ ጥናት ያለዎትን አስተያየት፤ ጥያቄ ወይም ምስክርነት መስማት እንሻለን። የእርስዎ መልዕክት ለእኛ ትልቅ ብርታት ነው።

 Website: <https://ethiopiansite.com/>

 Telegram: https://t.me/YehiwotEnjera_Official

 Facebook: <facebook.com/YehiwotEnjera>

 Youtube: <https://www.youtube.com/@yehiwotEnjera>

 Email: tsegaewnet@gmail.com

